

# FAALİYET RAPORU



<b>Faaliyet</b>	<b>Parmakkaya (Klasik)</b>							
<b>Faaliyet Tarihi</b>	2012.07.14/15	<b>Yeri</b>	Aladağlar-Niğde	<b>Süresi</b>	11 saat	<b>Türü</b>	C3 Duvar	
<b>Güzergâh</b>	Emli ormanı-Sarımemetin yurdu							
<b>Kat Edilen Yol</b>				<b>Alınan İrtifa</b>	~650mt (kamp alanından)			
<b>Katılımcılar</b>	1	Taha Akkuş	8					
	2	İlker Şahin	9					
	3		10					
	4		11					
	5		12					
	6		13					
	7		14					
<b>Kullanılan Kamp Mlz.</b>	Çadır, ocak, tulum, mat							
<b>Kullanılan Teknik Mlz.</b>	1 set takoz, 1 set friend, 1'er set mikro friend ve takoz, 10 sikke, 12 kilitli karabin, 2'şer HMS ve ATC, 2 çekiç ve nutkey, 1 ikiz ip, farklı uzunlukta 10-11 perlon ve pürsik							
<b>Kullanılan Kişisel Mlz.</b>	Emniyet kolonu, kaya tırmanış ayakkabısı, kask, telsiz							
<b>Yiyecek</b>	Tırmanış esnasında: 250gr kuruyemiş, 2 çikolata, 2lt su.							
<b>Rota Bilgisi</b>	<b>Kamp Alanı</b>	Emli ormanı (2000mt)						
	<b>Su kaynağı</b>	Yok. Traktör ile damacana su getirildi						
	<b>Tehlikeler</b>	Rotadaki sabit sikkelerden bazıları oynak ve/veya çürümüş, lider düşüşü durduramayıp uzun düşüşlere sebep olabilirler.						
	<b>Hava</b>	Açık ve rüzgarsız						
	<b>Zemin</b>	Yaklaşımında kısa çarşak, rota boyunca sağlam kireç taşı			<b>Zorluk Derecesi</b>	VI+ / VII- derece kaya tırmanışı		
	<p>Parmakkaya kulesinin ilk çıkışının yapıldığı Güney yüzündeki klasik rotası. Parmakkayanın Güney yüzünün tam altında, belirgin girintinin sol yukarisından, sol tarafta Batı'ya bakınca görülen boğazın birkaç mt aşağısında bir seviyeden girilen ve Güney sırtını takip eden, tabandan yüksekliği ~125mt olan bir duvar. İlk kez 1971 yılında John Waterman ve Dennis Mehmet tarafından tırmanılmış. Sezer Domaç'ın 1986 yılında Alman tırmanışçı Martin Krawielicki ile yaptığı çıkış ise ilk Türk çıkışı olarak bilinir.<sup>1</sup> Rotanın detaylı tarifi ve çizimi için Tunç Fındık'ın Aladağlarda 50 rota kitabından da faydalanılabilir.</p>							
<p><b>Resim 1, Bölgenin krokide gösterimi<sup>2</sup></b></p>								



Resim 2 Akşampınarından Direktaş vadisi ve Parmakkaya



Resim 3, Avcıbelinden Akşampınarına inerken Parmakkaya, Doğu yüzü ve Güney sırtı<sup>3</sup>

Rota Çizimi



Resim 4, İlk üç ip boyu<sup>4</sup>

# FAALİYET RAPORU



Resim 5, Üçüncü ve dördüncü ip boyları<sup>5</sup>

<b>Gps Bilgileri</b>		-				
<b>Hedeflenen Zaman</b>	9 saat	<b>Harcanan Zaman</b>	11 saat			
<b>Faaliyet Programı</b>						
1.gün	<b>Hava Durumu</b>	Açık ve rüzgarsız	2.gün	<b>Hava Durumu</b>	Açık ve rüzgarsız	
9.00	Niğde'ye varış		4.00	Kamptan hareket		
14.00	Kamp alanına varış		6.00	Rota dibi		
			7.15	I. ip boyuna giriş		
			12.15	Zirve		
			15.30	Rota dibine iniş		
			17.00	Kamp		
<b>ULAŞIM</b>	İstanbul-Niğde otobüs – Çamardı minibüsü ile Çukurbağ köyü - kamp alanına traktör ile. Dönüş aynı vasıtalarla.					



## TIRMANIŞIN HİKAYESİ

2012 planlarımızda hiç yokken üç günde Lahitkaya ile birlikte ne yapabiliriz düşünceleri biraz da dışarıdan gelen gazlı teşviklerle son hafta Parmakkaya'yı da içerecek şekilde evrildi. Rotanın yakın, kısa, sağlam kayalı ve heyecanlı olması da çekiciliğini artırmıştı. Direktaş vadisinden ilk kez geçen her yeni dağcının meraklı bakışlarla süzüp acaba çıkılmış mıdır diye düşünüp Ay'a ilk kez çıkma yarışını andıran ilk çıkış yarışlarıyla süslü tarihini öğrenince bir gün tepesine çıkabilmeyi hayal ettiği ayırık zirve. Ayırık, ve aykırı. Yer altındaki tabakalar birbirleriyle çarpışıp yükselerek masif zirve kütlelerini oluştururken bunlar arasından tek başına, bir şeyleri işaret eden bir parmak misali yükselen kalsiyum magnezyum karbonattan müteşekkil, fazla yüksek olmasa da ayırık olduğu için göze batan ve aykırı insanları da üzerine çeken, bu kadar göz önünde olduğu ve bir fetih mücadelesine konu olduğu için de yaralı, fetih için yapılan her denemede zirveye uzanan yaraları, tırmanışa imkan veren kusurları yani çatlakları sikkelerle daha da genişletilmiş yalnız kule. En eskisi muhtemelen 40 yıllık o paslı sikkeler, insanoglunun yükselmek için karşısındakinin zayıflıklarının kullanmasının timsali gibi. Ama ayakların altında 100mt boşluk varken bu duygular bile o sikkeleri kullanmaya mani olamadı, zira emniyet ihtiyacı o anki en güçlü duyguydu. Neyse ki o sikkeler yükümüzü taşımak zorunda kalmadılar.

Önce Lahitkaya, sonra Parmakkaya diye yaptığımız faaliyet planını, kamp alanına vardıkdan sonra yaptığımız değerlendirme sonrası antrenmansızlık ve geçen haftanın yorgunluğu gibi bahanelerle gözümüzde büyüyen Sulağankelere çıkış ve ertesi gün geri yürüyüş nedeniyle kamp yükünü en az taşıyacak şekilde, önce Parmakkaya, sonra da Kaletepe olarak değiştirdik. Bu şekilde kampı ormanda atıp, sadece son gün Sarımemetlere taşıyacaktık. Kamp alanından rota dibine gitmek iki saat süreceğinden rota incelemeyi de ertesi güne bırakarak ilk günü dinlenerek geçirdik.

**AYRINTILAR**

Sabah 4'te kamptan hareket ederek düşük bir tempoda Direktaş vadisinde yükselip Parmakkaya hizasına geldiğimizde patikadan çıkıp sağa saparak iki saatte rota dibine vardık.

Bir saatten fazla süren rota inceleme ve hazırlık sonrası İlker ilk ip boyuna lider girdi. Rota söylendiği gibi bir sikke cenneti ve karıştırma ihtimali düşük ama aşağıdan sikkeleri görmek imkansız gibi. Rota girişini ararken Yahya'nın çizimi çok yardımcı oldu (**Resim 4**). Rotanın hemen karşısında çok güzel bir bivak alanı mevcut (**Resim 6**).



**Resim 6**, İlk ip boyuna girerken tam arkada kalan bivak alanı

**I. İp boyu (35mt, V+)**

7:15'te tırmanışa başladık. Parmakkaya'nın dibindeki büyük negatif bölgenin yanındaki gri, pozitif sırt hattından başlayıp dik ama çok zor olmayan pasajlardan yükseldikten sonra kovuktan mikro basamak ve açık tutuşlarla yan geçiş sonrası büyük kum saatinde askı istasyon. En zor etap kovuktan kum saatine yan geçiş. Rotadaki 6-7 sabit sikke dışında iki-üç ara emniyet atıldı. Yahya'nın tavsiyesi üzerine kovuk yerine bu kum saatinde askı istasyon kurmamız II. İp boyunda karşılaştığımız ip sürtünmesini azaltmış oldu.

## II. İp boyu (40-45mt, VI / VI-)

8:20. İstasyonun bir metre üzerindeki sabit sikke ile tırmanışa başlıyoruz. İki çatlak sisteminden daha sağlam olduğu söylenen soldaki çatlağı tercih ediyor ve yine sikkeleri takip ederek yükseliyoruz. Birkaç küçük göbek geçişinin olduğu, zevkli tırmanış imkanı sunan yaklaşık 30mt'lik etaptan sonra yatıklaşan etapta sikke göremedik ve emniyet imkanı da azaldı. Burada sağa doğru çapraz yükselerek Güney sırtının sağında kalan, aynı zamanda iniş istasyonu olarak da kullanılan meşhur babaya doğru tırmanmak gerekiyor. İlk önce babayı farkedemediğimden direk yükselip doğu yüzüne çıkan büyük deliğin diğer ucuna kadar yükseldim, ancak yanlış yerde olduğumu anlayınca ara emniyet atarak vakit kaybettiren bir geri tırmanış yapıp yan geçişle boyuna, babanın yanına çıktım. Babaya dolanmış perlonlar ve bir friend ile istasyon kurdum ve türküler eşliğine gelen İlker'i bekledim.



Resim 7, Baba<sup>6</sup>

## III. İp boyu (13mt, V- / V)

9:30. Doğu yüzünde, boyundaki sırttan, delğin sağından yükselerek üzerine çıkıp sol yüzeye kayarak küçük sette iki sabit sikke ile rahatsız bir yarı askı istasyon (**Resim 5**). Biz bu ip boyunu çıkmaya hazırlanırken Ankara'dan üç kişilik bir ekip de rotaya girmeye hazırlanıyor. Daha sonra aralarında tartışarak bizim bitirmemizi beklemeye karar veriyorlar. Onları fazla bekletmemek için acele ediyoruz.

## IV. İp boyu (30-35mt, VI+ / VII-)

10:20. Kilit ip boyu. Burada istasyondan sola yan geçiş ile içerisinde çürük bir sikke olan bariz balkonun altından yükselmeyi deniyorum ama başaramayıp istasyona geri dönüyor ve bir süre dinleniyorum. Sikkeyi gördüğümüz için doğru yolda olduğumuzdan şüphemiz yok. Tekrar deneyip kıt tutamak ve basamaklı, boşluklu bu yan geçişi zorlukla yapıp yükselmeye başlıyorum (**Resim 5**). Burada balkona hiç girmeden, sağından yükselerek üzerinden sola geçilmesi gerektiğini dönüşte yaptığımız araştırmada anlıyoruz. Kullandığımız sikke ise muhtemelen bir önceki ip boyunu yanlışlıkla sola yönelerek tırmanan birileri tarafından çakılmış. Resim 5'deki çizimde görülen kırmızı çizgi takip edilmesi gereken hattı, sarı çizgi ise bizim geçtiğimiz hattı gösteriyor.

Rota yan geçiş sonrası dik ve düz bir hat bir şekilde devam eden, sikkelerin yer aldığı çatlak hattını takip ederek yükseliyor. İlk metrelerde kırık gibi görünen ama sağlam ve 15-20cm kalınlığında bir kum saati var. Bu noktadan sonra eğim negatif, sağlı sollu küçük ama sağlam tutamaklara uzama hamleleri içeren devamlı bir zorluk ve boşluk hissi var. Çok yumuşak tabanlı tırmanış ayakkabılarım nedeniyle ayak hamlelerinde zorlandığımdan bu ip boyu oldukça zorlayıcı ve yorucu oldu. Sikkelerin yanında iki ya da üç ara emniyet daha atarak hattın yatıklaştığı sette, zirve sırtının altında istasyon kuruyorum. Doğrudan zirveye de gidilebilir ama ip sürtünmesini önlemek ve iletişim kurabilmek amacıyla istasyon kurduk.

Burada sağa yönelinirse yanlışlıkla iniş için kullanılan kum saatininin olduğu istasyona gidilebilir. Ama sorun değil, her ikisi de aynı yere çıkıyor...

Bu ip boyunun derecesine önceki bir çok raporda VI-, VI, VI+ gibi dereceler verilmiş. Biz belki de yaptığımız ekstra yorucu yan geçiş nedeniyle VII- gibi hissettik.

## V. İp boyu (10-12mt, III+)

11.45. Yatık slap etabı geçerek zirve sırtı, baba ve bir friendden istasyon. 12.15'de zirvedeyiz (**Resim 8**).



Resim 8, Zirve





## İniş

Yarım saatlik dinlenme ve fotoğraf faslından sonra inişe geçiyoruz. İp takılmasın diye önce zirvedeki babayı kullanarak ~5-6mt aşağıdaki kum saati ve sikkeli iniş istasyonuna iniyoruz. Burada bir yığın perlon ve uzatılmış bir iniş halkası mevcut. Buradan II. İp boyu sonunda vardığımız babanın olduğu boyuna (**Resim 7**) iniyoruz. Korktuğumuz gibi ipi çektığımızda III. İstasyonun olduğu yerdeki setlere takılıyor ve ipin elimizdeki ucunu kullanarak III. İp boyunu tekrar tırmanmak zorunda kalıyoruz. Aşağıda bizi bekleyen ekip ipimizin takıldığını ve yeniden tırmanmaya başladığımızı görünce vazgeçerek geri dönüyor. III. İstasyondan tekrar ip inişi ile II. İstasyona, oradan da 60mt'lik tek iniş ile 15:30'da rota tabanına varıyoruz. Burada 50mt'lik ip ile iki ip inişi yapılması gerekir. Saat 17'de kamptayız.

## Öneriler

Batıdan doğuya rüzgar yoksa ya da çok şanslı değilseniz boyundaki babaya tek seferde inişten sonra ipin aşağı gelme ihtimali biraz düşük. Riske girmeyip III. İstasyondan bir ip inişi daha yapmak düşünülebilir.

**Dikkat:** Rotadaki paslı sikkelerden en az iki-üç tanesi çürük. Bunlardan bazıları 30-40 yaşında olabilir. Tüm sikkeleri kullanmadan önce kontrol etmekte fayda var. Eğer bir sikke güvenilir değilse sağlamlaştırmak ya da yenisini çakmak yerine takoz/friend/hex vs. kullanılması önerilir. Çakılan her sikke çatlakları daha da büyütüp emniyet noktalarını tahrip ediyor.

Taha Akkuş

Istanbul, 2012

# FAALİYET RAPORU



<sup>1</sup> İlk Türk çıkışı için yapılan denemelerin öyküsel anlatımı için: <http://tirmanis.org/kalem/öyküler/nane-le-balayan-bir-parmakkaya-oykuesue.html>

<sup>2</sup> Tunç Fındık'ın Aladağlarda 50 Rota Kitabına ek olarak verilen krokiden alınmıştır.

<sup>3</sup> Fotoğraf Tunç Fındık'ın web sayfasından alınmıştır: [http://www.tuncfindik.com/html/aladaglar\\_parmakkaya.html](http://www.tuncfindik.com/html/aladaglar_parmakkaya.html)

<sup>4</sup> Foto ve çizim: Yahya Varlı, [http://dag.org.tr/Portals/\\_dag/docs-2010-Faaliyet-Raporlari/Parmakkaya%20G%C3%BCney%20Rotas%C4%B1%20Raporu.doc](http://dag.org.tr/Portals/_dag/docs-2010-Faaliyet-Raporlari/Parmakkaya%20G%C3%BCney%20Rotas%C4%B1%20Raporu.doc)

<sup>5</sup> Foto ve çizim: Yahya Varlı, [http://dag.org.tr/Portals/\\_dag/docs-2010-Faaliyet-Raporlari/Parmakkaya%20G%C3%BCney%20Rotas%C4%B1%20Raporu.doc](http://dag.org.tr/Portals/_dag/docs-2010-Faaliyet-Raporlari/Parmakkaya%20G%C3%BCney%20Rotas%C4%B1%20Raporu.doc)

<sup>6</sup> Foto: Yahya Varlı